

POLSKA AGENCJA TELEGRAFICZNA

PAT

BIULETYN POLSKI

Nr. 8

30 marca 1943

POLAND FIGHTS

NEW YORK, N. Y.

NOWA NARADA GEN. SIKORSKIEGO Z OFICERAMI SZTABU BRYTYJSKIEGO

Londyn 29 marca /Pat/ - Gen. Sikorski w towarzystwie ministra obrony narodowej Gen. Kukiela oraz attache wojskowego w Londynie Gen. Regulskiego przyjął wczoraj szefa sztabu imperialnego armii brytyjskiej generała Sir Allana Brooka oraz szefów poszczególnych wydziałów sztabu brytyjskiego, w tej liczbie szefa wydziału operacyj.

Jest to już druga w ciągu ostatniego tygodnia narada gen. Sikorskiego z szefem sztabu armii brytyjskiej i jego czołowymi współpracownikami, których Polski Wódz Naczelny podejmował w dniu 24 b.m.

NIEMCY SZYBKO ZAPOMINAJA O WARSZAWIE

Zurych 29 marca /Pat/ - "Muenchener Neuste Nachrichten" omawiając naloty lotnictwa sprzymierzonego na Niemcy skarżą się, iż bombardowanie przez samoloty brytyjskie miast niemieckich nie ma żadnej wartości strategicznej i może być jedynie uważane za akcję terrorystyczną, obliczoną na załamanie ducha ludności Rzeszy.

Przytaczając powyższe wywody niemieckie dziennik szwajcarski "Baseler Arbeiter Nachrichten" oświadcza, iż wszystkie kraje neutralne będą mieć zawsze w pamięci dzień pierwszego września, kiedy to niemieckie samoloty zbombardowały bez wypowiedzenia wojny otwarte miasta polskie i z karabinów maszynowych ostrzeliwały polską ludność cywilną.

Po miastach polskich przyszło zniszczenie Rotterdamu i Belgradu i wreszcie bombardowanie otwartych miast angielskich i szkockich, również pozbawionych jakiegokolwiek znaczenia strategicznego. Teraz, gdy naloty sprzymierzonych dają wreszcie odczuć Niemcom to co oni przez pierwsze dwa lata wojny bezkarnie robili w innych krajach, prasa niemiecka uważać zaczyna bombardowanie miast otwartych za "niehumanitarne".

PAT

BIULETYN POLSKI

30 marca 1943

Nr. 8

NOWA NARADA GEN. SIKORSKIEGO Z OFICERAMI SZTABU BRITYSKIEGO

London 29 marca /Pat/ - Gen. Sikorski w towarzystwie mini-
stra obrony narodowej Gen. Kurcila oraz attaché wojskowego w Londynie
Gen. Regulskiego przyjechał wczoraj z sztabu imperialnego armii brytyj-
skiej generała Sir Allana Brooke oraz szefów poszczególnych wydziałów
sztabu brytyjskiego, w tej liczbie szef wydziału operatywnego.

Jest to już drugi w ciągu ostatniego tygodnia narada gen.
Sikorskiego z szefem sztabu armii brytyjskiej i jego członkami wespół-
pracownikami, których Polacy wódz Naczelny podejmował w dniu 24 b.m.

NIMITY SZYBKO ZAPOMINAJĄ O WARSZAWIE

Wzrych 29 marca /Pat/ - "Muenchener Neuste Nachrichten"
omawiając naloty lotnictwa sprzymierzonego na Niemcy skazuje się, iż
bombardowanie przez samoloty brytyjskie miast niemieckich nie ma żadnej
wartości strategicznej i może być jedynie uważane za akcję terrorystyczną,
opieczoną na zafamanie ducha ludności Rzeszy.

Trzydziątą powysze wywoły niemieckie dzienniki szwajcar-
ski "Baseler Arbeiter Nachrichten" oświadczają, iż wszystkie kraje neutral-
ne będą mieć zawsze w pamięci datę pierwszego wrzenia, kiedy to nie-
mieckie samoloty zbombardowały bez wypowiedzenia wojny otwarte miasta
polskie i z karabinów maszynowych ostrzeliwały polską ludność cywilną.

Po miastach polskich przyszło zniszczenie Rotterdamu i Belg-
gradu i wrzesce bombardowanie otwartych miast angielskich i szkockich,
również pozostawionych jakiegokolwiek znaczenia strategicznego. Teraz,
gdy naloty sprzymierzonych datę wrzesce obok Niemcom to co oni przez
pierwsze dwa lata wojny bezkarnie robili w innych krajach, prasa nie-
miecka uważa za czyn bombardowania miast otwartych za "niehumanitarny".

PRZEMOWIENIE PREMIERA GEN. SIKORSKIEGO
w City Livery Club w Londynie

Londyn, 30 marca /Pat/ - Premier Gen. Sikorski wygłosił w dniu dzisiejszym na śniadaniu City Livery Club w Londynie. przemówienie, poświęcone omówieniu sytuacji wojennej i zagadnieniu odbudowy po wojnie, ze szczególnym uwzględnieniem położenia Polski i nienaruszalności granic i praw Polski w Europie. Poniżej podajemy obszernie wyjątki z przemówienia:

"Należy mieć się na baczności przed propagandą niemiecką, która jak należałoby przewidywać, usiłuje przedstawić światu fałszywy obraz sytuacji. Na froncie wschodnim Niemcom udało się przywrócić równowagę, zachwianą po klęskach niemieckich w Stalingradzie i na froncie kaukaskim. Udało się również Niemcom przeprowadzić przeciw-uderzenia na południowym i środkowym odcinku frontu. Widzieć się daje zamiar niemiecki aby utrzymać Charków, Orzeł, Briansk i Smoleńsk. Należy tu zwrócić uwagę, że punkty powyższe nie są niezbędne do obrony przyczółku mostowego na Dnieprze, który broniony być może systemem mocnych fortyfikacyj wzdłuż linii Orszy i Kijowa. Wytłumaczeniem tego może być wyraźny zamiar dowództwa niemieckiego do rozpoczęcia w roku 1943 - gdy tylko wytworzą się odpowiednie warunki - nowej ofensywy przeciw armiom sowieckim.

Przebieg wojny nie będzie zdecydowany wyłącznie przez wypadki na froncie wschodnim. Decyzja zapadnie na polach bitwy w Europie, z udziałem armji wszystkich sprzymierzonych. Nigdy jak dotąd nie występowała bardziej wyraźnie potrzeba solidarności Aliantów. Wyrazem tej solidarności winna być dzisiaj zwiększona pomoc dla Armji Sowieckiej a gdy zakończy się bitwa w Tunisie, pomoc ta może wyrazić się obecnością lotnictwa sprzymierzonego na froncie rosyjskim w chwili, gdy rozpocznie się tam bitwa, przed którą obecnie obie strony mobilizują swe siły.

Wielkim zadaniem naszym jest skrócić czas trwania wojny, tak ażeby uratować narody straszliwie gnębione i prawdziwie niszczone przez okupanta. Rok bieżący nie może stać się rokiem straconych okazji, jakim był rok 1918. Niemcy rozpoczęły w Europie wielką ofensywę polityczną; nie tylko z wielką zrećnością potrzęsają oni straszakiem komunizmu, ale również wysuwają perfidnie i szyderczo brzmiące w ich ustach hasła równości dla wszystkich narodów w Europie. Na miejsce "przestrzeni życiowej dla Niemców" wysuwają hasło "europejskiej przestrzeni życiowej", a na miejsce hasła "Herrenvolku" hasło "przewodniej elity europejskiej"; i tylko z tej fortecy wolności - bo tak zwa Wielką Brytanię narody Europy - wychodzą hasła, zadające kłam propagandzie niemieckiej. Niemcy czynią co tylko mogą, ażeby przekonać nas, iż Wielka Brytania walczy tylko o własne cele wojenne, że nie dba o zasady, które głosi, i że razem ze Stanami Zjednoczonymi porzuci po osiągnięciu zwycięstwa najbardziej żywotne interesy innych narodów. Ani przez moment nie możemy dać posłuchu tej zatrutej propagandzie nieprzyjaciela. Pracować musimy dla wspólnego zwycięstwa w duchu jedności i przyjaznego zrozumienia. Musimy odrzucić jakąkolwiek formę egoistycznych interesów, a niektóre z wielkich mocarstw muszą pamiętać,

WOLNY LITWA I LITWA W LONDYNIE

Londyn, 30 marca 1945 - Premier Gen. Sikorski wygłosił w dniu dzisiejszym na zjeździe Głowy Litwy w Londynie, przemówienie, poświęcone omówieniu sytuacji wojennej i zagadnieniom odbudowy nie, poświęconym szczególnej uwadze i uwzględnieniem położenia Polaków i Litwinów w wojnie, ze szczególnym uwzględnieniem. Pomysł podjęty obszernie wytekł z przemówienia:

"Ważnym miejscem stała się nauczoność przed rozpoczęciem niemieckiej, która tak natężony przetrwał, ustąpiła przedawic światu fałszywy obraz sytuacji. Na froncie wschodnim Niemcom udało się przynieść równowagę, zrealizując w rzeczywistości w Sztajngardzie i na Froncie wschodnim. Usiłując nie dopuścić do przewidywania przelocznego - nie na podmioty i rozlokowania oddziałów. Władze nie dają żadnych niemieckich aby uzyskać Górną, Górą, Bransą i Smoleńsk. Należy tu zwrócić uwagę, że punkty polityczne są nieznane do czasu przyczyni mostowego na Bałtyku, który proponuje być może systemem mostowym, który wybudują Górną i Kielce. Wypracowanie tego może być wyrazem zamiaru dowódzstwa niemieckiego do rozpoczęcia w roku 1945 - gdy tylko wytworzą się odpowiednie warunki - nowy element przystąpi do działania.

Przed wojną nie byłoby adekwatny wyrażenie przez wypadek na froncie wschodnim. Pozytywnie zapadła na polskich sił w Turcji, a udziałem Armii Litwy i Litwinów. Należy jak dotąd nie występować bardziej wyraźnie potrzeba solidarności Litwinów. Wzajemnie tej solidarności winna być dalsza, wykonana przez die Armii Litwy. Należy, a gdy zapadły się dowódzstwo w Turcji, może być wyrażenie nie obojętności, ale i szlachetności na froncie rozjątków w chwili, gdy rozpocznie się ten bój, przed którą obecnie odciska niewątpliwie swe silne.

Wielkim zadaniem naszym jest chyba czas trwania wojny, tak aby utworzyć narody europejskie i przedawic niezłomne przed okupantem. Rok bieżący nie może być dla pokonanych okrajki, która był rok 1918. Niemcy rozporozczyli w Turcji wiele okazywać sobie, nie tylko z wielką precyzją, lecz i z wielką siłą. W tym celu, nie tylko, ale również w celu przetrwania i wyprowadzenia z nich, która była równoległa do wszystkich narodów w Turcji. To niestety, "w rzeczywistości" dla "Litwinów" wyrażenie "nieobojętnej" przez strażni "wycieczki", a to niestety "nieobojętnej" przez "w rzeczywistości" "nieobojętnej", i tylko z tej strony wolność - do tej chwili. W tym kierunku należy Turcji - wyrażenie "nieobojętnej", zadaje nam przedawic niemieckiej. Niemcy czynią co tylko mogą, aby przetrwać na Litwie, która nie tylko o własne życie wojenne, że nie dla o swoje, które głosi, i że raz za razem zjednoczonymi garnun po ostatniemu zwycięstwem na bałtyckim tylnym interesy innych narodów. A i przedawic nie możemy być gotowi tej ostatniej przesłanki, nieprzyjemności. Pracować musimy do wspólnego zwycięstwa w duchu jedności i przyjaźni. Maszmy ostrzeże jakkolwiek formę, spotęgowanych interesów, a niestety z wielką mocą musi pamiętać.

że każda polityka indywidualnego imperializmu zada innym narodom krzywdy nie do usunięcia i sprzeczna jest z dobrem całej ludzkości. Polityka taka zniweczy koncepcję Rady Europejskiej, jaką wysunął w swym przemówieniu Premier Churchill.

Wasza miłość wolności, wasze przywiązanie do waszych praw, obowiązków i przywilejów są czynnikiem, który nadał siłę i trwałość Waszym instytucjom. Są to wszystko wartości drogie każdemu polskiemu sercu. Nietylko naród brytyjski i inne narody sprzymierzone, lecz nawet nieprzyjaciele rozumieją, iż Polacy umieją walczyć i umierać dla swej umiłowanej ojczyzny. Dumny jestem z tego, iż żołnierze polscy wykazali swoją wartość walcząc przy boku Wielkiej Brytanii. Straty polskich sił zbrojnych poniesione od czasu bitwy o Wielką Brytanię są bardzo poważne. W więcej niż 12 dywizjonach polskiego lotnictwa straty osiągnęły wielki odsetek personelu latającego i aparatów. Duże straty poniosła Polska Marynarka Wojenna, jak również Brygada Karpacka, która walczyła w Tobruku i w pustyni zachodniej. Każdy dzień przynosi masowe egzekucje w Kraju, zadające straszliwe straty całemu narodowi polskiemu, kontynuującemu nieugiętą walkę przeciwko najeźdźcy. Walka ta rośnie w siłę z każdym dniem i stanowi część dobrze planowanej akcji przeciw nieprzyjacielowi.

W świetle tego wszystkiego pragnę stwierdzić tu uroczyście z jaknajwiększym naciskiem, że jeżeli przy zakończeniu wojny prawa nasze nie będą uszanowane i nie będzie wzięte pod uwagę nasze stałe i gorące przywiązanie i oddanie sprawie wolności, wszyscy Polacy niezależnie od religii i przekonań politycznych, jak jeden mąż staną do obrony przeciwko jakimkolwiek żądaniom, godzącym w suwerenność i integralność naszego kraju, niezależnie od tego kto żądania te by wysunął.

Niemcy rozpoczęli wojnę przez nieuzasadnione żądania terytoriów swych sąsiadów. Niemcy oparły swą politykę na użyciu siły. Niektóre kraje sądziły że można okupić pokój przez poświęcenie praw innych narodów. Dzisiaj potrzeba jest innej koncepcji sprawiedliwości międzynarodowej. Zarówno małe jak i wielkie narody muszą otrzymać należne im miejsce na przyszłość.

Co zrobimy z Niemcami, gdy osiągnięte zostanie zwycięstwo? Po pierwsze musimy upewnić się, iż Niemcy zrozumieją, że wojna się nie opłaca. W tym celu przeprowadzić musimy całkowite jednostronne rozbrownienie całych Niemiec. Musimy także zniszczyć zdolność Niemiec do prowadzenia wojny i wytepić duch militarystyki, jaki dominował w życiu wewnętrznym Niemiec przez przeszło 150 lat. Po drugie naród niemiecki musi być wychowany od nowa, tak aby opinia publiczna w Niemczech umiała potępić militarystykę przed, a nie po przegranej wojnie. Ten proces wychowawczy będzie jednym z naszych głównych zadań. Jeżeli narody sprzymierzone pozostaną zjednoczone, będziemy w stanie urządzić trwałą pokój. Nie należy zapominać, że 120 milionów poznało co znaczy żyć pod panowaniem Prusaków, Junkrów i Narodowych Socjalistów. Dzisiaj, gdy setki milionów ludzi na kontynencie europejskim pogrążonych zostało w ciemność niewoli i prześladowania, musimy dać im wizję odbudowy powojennej, która zapewni im wolność, porządek i dobrobyt, a wykluczy anarchię i bezrobocie. Znaczna część wydarzeń ostatnich kilku lat spowodowana została błędami, popełnionymi po ostatniej wojnie. Nie powtarzajmy więc podobnych błędów w przyszłości. Dlatego też przyszła odbudowa musi mieć nietylko charakter humanitarny, lecz przede wszystkim

każda polityka indywidualnego imperializmu zada innym narodom
kiszwy nie do użycia i arzeana jest z dozem całej ludzkości.
Polityka taka znawczy koncepcje Rady Europejskiej, jaką wysunął w swym
przemówieniu Premier Churchill.

Ważna misja wojności, wasze przywiązanie do waszych praw,
opowiadają i przywilejów są exynikiem, który nadzi się i trwałość
"wazym inatytojom. Są to wszystkie wartości drogie każdemu polskiemu
narodu. Polityka narodu przytyski i inne narody sprzyjające, lecz
nawet nieprzyjaciela rozumieją, iż Polacy umieją walczyć i umierać dla
swej umiłowanej ojczyzny. Dumni jesteśmy z tego, iż żołnierze polscy
wykazali swoją wartość walcząc przy braku Wielkiej Brytanii. Straty
polskich sił zbrojnych poniesione od czasu bitwy o Wielką Brytanię są
bardzo poważne. W więcej niż 12 dywizjach polskich żołnierzy straciły
całkowicie wielki oddech personalni oficerowie i szeregowi. Duże straty
poniesła Polska Marynarka Wojenna, jak również Brygada Karpacka, która
walczyła w Tobruku i w przetrzytych. Każdy dzień przynosił
masowo egzekucje w Kraku, zabijane straszyliwi stracy całego narodu
polskiego, kontynuującym nieugięte walnie przeciwko najeźdźcy. Walka
ta tocząca w alle z każdym dniem i stanowi ostatecnie dobrze planowanej
przeciw nieprzyjacielowi.

W świetle tego wszystkiego pragnę stwierdzić do przyszłości
z jak największym naciskiem, że jeżeli przy zakończeniu wojny przewa
nasze nie będą uszanowane i nie będzie wzięte pod uwagę nasze stałe i
gorące przywiązanie i oddanie sprawie wojności, wszyscy Polacy nieza-
leżnie od religii i przynależności politycznych, jak jeden mąż staną do
obrony przeciwko jakimkolwiek zabiegom, godzącym w suwerenność i tery-
toryalność naszego kraju, niezależnie od tego kto zabiega o to by wysunął.

Miemy rozpoznać wojnę przez nieważące zabrania forty-
fikacji wycich sąsiadów. Miemy oparły się politykę na użyciu siły.
Niktora kraju zabijać się można tylko przez poświęcenie praw
lanych narodu. Dlatego potrzebna jest inna koncepcja sprawiedliwości
międzynarodowej. Narówno maie jak i wielkie narody muszą otrzymać
należną im miejsce na przyszłość.

Co zrobimy z Niemcami, gdy osiągnięte zostanie zwycięstwo?
Po pierwsze musimy upamiętnić, iż Niemcy zrozumieją, że wojna ale nie
opiera. W tym celu przeprowadzić musimy całkowite jednoczesne rozbro-
żenie całego Niemca. Musimy także znaleźć sposób Niemiec do pro-
wadzenia wojny i wyćwiczyć do nich militarium, jaki dominował w życiu
wewnętrznym Niemca przez przeszło 150 lat. Po drugie naród niemiecki
musi być wychowany od nowa, tak aby opinia publiczna w Niemczech
umiała posiadać militarium przed, a nie po przegranej wojnie. Ten pro-
ces wychowawczy będzie jednym z naszych głównych zadań. Jeżeli narody
sprzymierzone poszczególnie zjednoczone, będący w stanie uzyskać trwały
pokój. Nie należy zapominać, że 150 milionów żołnierzy nie znaczy tylko
pod panowaniem Prusaków, Turków i Arabów, Socjalistów. Dlatego
gdy setki milionów ludzi na kontynencie europejskim przegranych zostało
w ciemności niewoli i przesiedławania, musimy dać im wiele obywateli
powojennej, która zapewni im wolność, porządek i dobrobyt, a wykonywać
anarchię i bezrobocie. Nasza ostatecnie wydatna ostateczna kłosa
spowodowana została przez, popchniętymi do ostatecznej wojny. Nie pow-
tarzamy więc podobnych błędów w przyszłości. Dlatego przetrze
obudowa musi mieć nie tylko charakter humanitarny, lecz przede wszystkim

charakter twórczy. Musi być oparta na czynnej współpracy i ściszej koordynacji pomiędzy wszystkimi narodami Europy w obszarach, wymagających odbudowy. Wydatki na odbudowę tych obszarów muszą być uważane za wydatki wojenne. Odbudowa oprócz się również musi na połączeniu wszystkich zasobów krajów europejskich do takiego stopnia, jakiego zakres zagadnienia tego będzie wymagać. Dotyczy to przede wszystkim środków transportu. Taryfy celne nie mogą być przeszkodą w dziele odbudowy. W okresie wstępnym narody europejskie rozbudować muszą jak największą współpracę handlową. Nie można w żadnym wypadku dopuścić do powtórzenia się chaosu monetarnego i finansowego, jaki zapanował po poprzedniej wojnie. Dlatego też z dużym zadowoleniem powitać należy inicjatywę brytyjską w tym kierunku.

Oto kilka głównych zasad, na których oprócz się może przyszłość Europy. Powodzenie tych planów zapewnione być może tylko przez ścisłą wspólną współpracę amerykańsko-brytyjską. Udział Wielkiej Brytanii i Ameryki w tym dziele nie powinien być ograniczony wyłącznie do okresu wstępnego. Musi on być trwały i ciągły. Ekonomiczne zjednoczenie Europy nawet w luźnym związku jest procesem historycznym, potrzebnym i niezbędnym dla jej narodów i ich dobrobytu. Duże i małe narody muszą współpracować. Churchill w przemówieniu swoim podkreślił bardzo silnie konieczność takiej współpracy. Odrzucił on wszelkie usiłowania pogwałcenia praw małych narodów przez wielkie mocarstwa. Cieszę się, iż zasada sfederowanych bloków państw europejskich, którą po raz pierwszy przedstawiłem dnia 16 listopada 1939 jako oficjalny program rządu polskiego znajduje coraz szersze zrozumienie i poparcie. Zdaję sobie dobrze sprawę z tego, iż brak jedności politycznej oraz rozbieżność celów pomiędzy tymi narodami, które powinny tworzyć wspólny front, była powodem ich tymczasowego upadku w tej wojnie. Błędu tego nie możemy obecnie powtarzać. Oczekujemy od wielkich demokracji pomocy, zapewnienie której leży dla nas w wielu wypowiedziach Prezydenta Roosevelta oraz członków rządu amerykańskiego. W tym miejscu chciałbym również z naciskiem podkreślić, że idea sfederowanych bloków nie jest i nie może być narzędziem zamaskowanego imperializmu. Jedynym jej celem jest zabezpieczenie stanowiska rządów sfederowanych i stanie się czynnikiem trwałego pokoju. Europa Środkowo Wschodnia jest specjalnie zainteresowana w utworzeniu na tym obszarze bloku sfederowanych państw, któreby utrzymywały przyjazne stosunki ze swym wschodnim sąsiadem, Rosją Sowiecką. Blok byłby dla niej nie tylko gwarancją przeciwko nowemu atakowi ze strony Niemiec, lecz również utworzyłby obszar odpowiedni dla wzajemnie korzystniejszej współpracy ekonomicznej i politycznej z demokracjami zachodnimi."

Charakter twórczy. Lubi być oparta na czynnej współpracy i szlachet-
 no odznacza się pomysłami wyjątkowymi w obszarach, wymagają-
 cych odnowy. Wydatki na odbudowę tych obszarów muszą być uważane
 za wydatki wojenne. Odbudowa kursu się również musi na poziomie
 wszystkich krajów europejskich do takiego stopnia, jakiego
 zakres zaspokojenia tego będzie wymagać. Dotyczy to przede wszystkim
 środków finansowych. Taryfy celne nie mogą być przeszkodą w dziele od-
 budowy. W okresie istnienia narody europejskie rozbudować muszą jak
 najwięcej współpracę handlową. Nie można w żadnym wypadku dopuścić do
 powstania się stosu monetarnej i finansowej, jaki zaplanował po
 poprzedniej wojnie. Dlatego też z dużym zadowoleniem powitać należy
 istniejące przytyki w tym kierunku.

Oto kilka głównych zasad, na których opiera się nasz przy-
 szłość Europy. Powołanie tych planów zaplanowane być może tylko przez
 siebie wspólnie współpracujące amerykańsko-brytyjskie. Udział Wielkiej
 Brytanii i Ameryki w tym dziele nie powinien być ograniczony wyłącznie
 do okresu wojennego. Lubi on być trwały i ciągły. Ekonomiczno-śledzo-
 racnie Europy nawet w innym związku jest procesem historycznym, potrzeb-
 nym i niezbędnym dla tej narodzić i ich dobrobytu. Daje i mała narody
 muszą współpracować. Churchill w przemówieniu swoim podkreślił bardzo
 silnie konieczność takiej współpracy. Odrzuć on wszelkie usiłowania
 pogwałcenia praw narodu przez wielkie mocarstwa. Cięższe się
 iż zasada sędziowskich bloków państw europejskich, która po raz pierw-
 szy przedstawiona dnia 16 listopada 1939 jako oficjalny program rządu
 polskiego znajduje coraz szersze rozmiary i powagę. Zbliża się do
 dobrej sprawy i celu, iż ten jedyny i niezawodny nasz koalicjant
 celów pomiedzy tymi narodem, które powinny tworzyć wspólny front, była
 powodem ich tymczasowego upadku w tej wojnie. Eten tego nie możemy
 obecnie powtarzać. Głównym od wielkich demokratycznych państw, zespawio-
 nie której jest dla nas w wielu wypowiedziach P. Roosevelta Roosevelt
 oraz członków rządu amerykańskiego. W tym miejscu chcemy również
 z naciskiem podkreślić, że idea sędziowskich bloków nie jest i nie może
 być narzędziem samarkowanego imperializmu. Jedynym jej celem jest
 zabezpieczenie stanowiska rządów sędziowskich i stania się opanowaniem
 trwałego pokoju. Europa Środkowa i zachodnia jest szczególnie zaintereso-
 wana w utworzeniu na tym obszarze bloku sędziowskich państw, który
 utrzymujący przyjazne stosunki ze swym wschodnim sąsiadem, Rosją Sowie-
 cką. Blok ten dla międzynarodowego gwarantuje przeciwko nowemu atakowi ze
 strony Niemiec, lecz również utworzyby oparcie odpowiedzialni dla
 wzajemnie korzystnej współpracy ekonomicznej i politycznej z demokra-
 tami zachodnimi."